

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 maja 1937 r.

L. D. V. 5255/1/37

w sprawie bonifikat przy spłacie należności podatku gruntowego za rok 1937.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W cz. II okólnika z dnia 8 sierpnia 1936 r. L. D. V. 32937/3/37 w sprawie spłaty należności podatku gruntowego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 685) Ministerstwo Skarbu przyznało płatnikom państwowego podatku gruntowego, którzy wpłacą do dnia 30 kwietnia 1937 r. całoroczną należność podatku gruntowego za 1937 rok, 10% bonifikatę od sumy wpłaconej przedterminowo, tj. od należności II raty podatku gruntowego. Natomiast płatnikom, którzy w tym terminie wpłacą I ratę podatku gruntowego za 1937 r. i ponadto część II raty, przyznano 5% bonifikaty od wpłaconej przedterminowo części II raty.

Wobec przesunięcia terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937 rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 276) — Ministerstwo Skarbu przesunął wyznaczony w powyższym wyżej okólniku termin wpłaty podatku gruntowego za r. 1937 celem uzyskania bonifikat — w sposób następujący:

1) do dnia 30 czerwca 1937 r. — dla płatników, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. otrzymali nakazy płatnicze lub zostali zawiadomieni w inny sposób (§ 88 rozp. wykon. do pod. grunt.) o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego;

2) płatnicy, którzy do dnia 15 czerwca 1937 r. nie otrzymali nakazów płatniczych lub nie zostali zawiadomieni w inny sposób o wysokości wymierzonego za rok 1937 podatku gruntowego, powinni, celem uzyskania bonifikaty, wpłacić do dnia 30 czerwca 1937 r. całą pierwszą ratę podatku gruntowego za rok 1937 oraz całą (10% bonifikaty) lub część (5% bonifikaty) drugiej raty tegoż podatku — w wysokości wymierzonej za rok 1936. W tych przypadkach za podstawę obliczenia bonifikaty przyjmuje się kwotę należności, wpłaconej tytułem drugiej raty podatku gruntowego za rok 1937 w wysokości wymierzonej za rok 1936.

Przykład: Płatnik nie otrzymał do dnia 15 czerwca 1937 r. nakazu płatniczego (zawiadomienia) na podatek gruntowy za rok 1937. Wymiar

podatku gruntowego za rok 1936 dla tego płatnika wynosił:

I rata — na Skarb zł 15 dod. sam. zł 7 gr 50 razem zł 22 gr 50,

II rata — na Skarb zł 9 dod. sam. zł 4 gr 50 razem zł 13 gr 50,

Razem na Skarb zł 24 dod. sam. zł 12, ogółem zł 36.

Jeżeli płatnik do dnia 30 czerwca 1937 roku uiszcza tytułem podatku gruntowego za rok 1937 kwotę zł 24 na Skarb i 12 zł dodatku samorządowego, uzyskuje 10% bonifikaty od kwoty 13.50 zł. W razie uiszczenia np. 21 zł na Skarb i 10 gr 50 dodatku samorządowego, bonifikata wynosi 5% od sumy 9 zł, tj. od kwoty wpłaconej na poczet drugiej raty.

Wpłacone kwoty, po ustaleniu wysokości bonifikaty, kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) zarachowują w zwykłym trybie do dziennika specjalnego Nr 1 (wzór Nr 791/kas).

Kasy urzędów skarbowych (zarządów gmin) używające, aż do wyczerpania, dzienników specjalnych (wzór Nr 798/kas/austr.) w okręgach Izb Skarbowych: Lwowskiej, Krakowskiej i Stanisławowskiej — zarachowują wpłaty te do dzienników wyżej wspomnianych. Na pokwitowaniach (odbitkach pokwitowań, dzienniku), dotyczących wpłat, z uwzględnieniem bonifikat, kasy zaznaczają „Bonifikata . . . . . zł . . . gr”.

Przy kontowaniu w księdze bierczej wpłat, dokonanych przez płatników, o których mowa w punkcie 2) niniejszego zarządzenia, kontujący powinien dokładnie sprawdzić, czy wysokość przyznanej bonifikaty, w odniesieniu do wymiaru podatku gruntowego za rok 1936, została obliczona prawidłowo. W razie stwierdzenia, że bonifikata została przyznana w niewłaściwej wysokości, należy do odpisu na koncie takiego płatnika zakwalifikować właściwą wysokość bonifikaty, o dokonaniu zaś zmiany w wysokości bonifikaty zawiadomić płatnika.

Zbonifikowane sumy, tak w podatku, jak i dodatkach na rzecz samorządu, Ministerstwo Skarbu umarza na podstawie art. 123 ordynacji podatkowej. Urzędy skarbowe oraz zarządy gmin odpiszą te sumy w księgach bierczych „A” lub „B” z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Urzędy skarbowe zawiadomią o powyższym zarządzeniu urzędy gminne i dopilnują:

1) aby treść tego zarządzenia urzędy gminne bezpośrednio i przez sołtysów podały do wiadomości zainteresowanych,

2) aby odpisanie umorzonych kwot nastąpiło, zgodnie z warunkami niniejszego zarządzenia, w sposób prawidłowy.

Dyrektor Departamentu

(—) Dr J. Lubowicki,